

کتاب هوشع

حامله شده، پسری زایید. ۹ و او گفت: «نام او را لُوعمی بخوان زیرا که شما قوم من نیستید و من (خدای) شما نیستم. ۱۰ اما شمارهٔ بنی اسرائیل مثل ریگ دریا خواهد بود که نتوان پیمود و نتوان شمرد و در مکانی که به ایشان گفته می‌شد شما قوم من نیستید، در آنجا گفته خواهد شد پسران خدای حی می‌باشید. ۱۱ و بنی یهودا و بنی اسرائیل با هم جمع خواهند شد و یک رئیس به جهت خود نصب نموده، از آن زمین بر خواهند آمد زیرا که روز یزرعیل، روز عظیمی خواهد بود.»

توبیخ اسرائیل و تفقد از او

۲ به برادران خود عمّی بگویند و به خواهران خویش رُوحامه!
۲ محاجه نمایید! با مادر خود محاجه نمایید زیرا که او زن من نیست و من شوهر او نیستم. بنابراین زناي خود را از پیش رویش و فاحشگی خویش را از میان پستانهایش رفع بنماید.
۳ مبادا رخت او را کنده، وی را برهنه نمایم و او را مثل روز ولادتش گردانیده، مانند بیابان و اگذارم و مثل زمین خشک گردانیده، به تشنگی بکُشم.
۴ و بر پسرانش رحمت نخواهم فرمود چونکه فرزندان زنا می‌باشند.
۵ زیرا مادر ایشان زنا نموده و والدهٔ ایشان بی‌شرمی کرده است که گفت: «در عقب

۱ کلام خداوند که در ایّام عُزّیا و یوتام و آحاز و حزقیا پادشاهان یهودا و در ایّام یربعام پسر یوآش پادشاه اسرائیل، بر هوشع پسر بئیری نازل شد.

همسر و اولاد هوشع

۲ ابتدای کلام خداوند به هوشع. خداوند به هوشع گفت: «برو و زنی زانیه و اولاد زناکار برای خود بگیر زیرا که این زمین از خداوند برگشته، سخت زناکار شده‌اند.» ۳ پس رفت و جوّمَر دختر دبلایم را گرفت و او حامله شده، پسری برایش زایید. ۴ و خداوند وی را گفت: «او را یزرعیل نام بنه زیرا که بعد از اندک زمانی انتقام خون یزرعیل را از خاندان بیهو خواهم گرفت و مملکت خاندان اسرائیل را تلف خواهم ساخت. ۵ و در آن روز کمان اسرائیل را در وادی یزرعیل خواهم شکست.»
۶ پس بار دیگر حامله شده، دختری زایید و او وی را گفت: «او را لُوروحامه نام بگذار، زیرا بار دیگر بر خاندان اسرائیل رحمت نخواهم فرمود، بلکه ایشان را از میان بالکل خواهم برداشت. ۷ اما بر خاندان یهودا رحمت خواهم فرمود و ایشان را به یهوه خدای ایشان نجات خواهم داد و ایشان را به کمان و شمشیر و جنگ و اسبان و سواران نخواهم رهاوند.»
۸ و چون لُوروحامه را از شیر بازداشته بود،

می‌سوزانید و خویشتن را به گوشواره‌ها و زیورهای خود آرایش داده، از عقب عاشقان خود می‌رفت و مرا فراموش کرده بود. ^{۱۴} بنابراین اینک او را فریفته، به بیابان خواهم آورد و سخنان دلاویز به او خواهم گفتم.

^{۱۵} و تا کستان‌هایش را از آنجا به وی خواهم داد و وادی عَخور را به دروازه امید (مبدل خواهم ساخت) و در آنجا مانند ایام جوانی‌اش و مثل روز بیرون آمدنش از زمین مصر خواهد سرایید.

^{۱۶} و خداوند می‌گوید که «در آن روز مرا ایشی (یعنی شوهر من) خواهد خواند و دیگر مرا بعلی نخواهد گفت، ^{۱۷} زیرا که نام‌های بعلیم را از دهانش دور خواهم کرد که بار دیگر به نامهای خود مذکور نشوند. ^{۱۸} و در آن روز به جهت ایشان با حیوانات صحرا و مرغان هوا و حشرات زمین عهد خواهم بست و کمان و شمشیر و جنگ را از زمین خواهم شکست و ایشان را به امنیت خواهم خوابانید. ^{۱۹} و تو را تا به ابد نامزد خود خواهم ساخت و تو را به عدالت و انصاف و رأفت و رحمانیت نامزد خود خواهم گردانید. ^{۲۰} و چون تو را به امانت نامزد خود ساختم آنگاه یَهوه را خواهی شناخت.»

^{۲۱} و خداوند می‌گوید: «من خطاب خواهم کرد، آسمانها را خطاب خواهم کرد و آنها زمین را خطاب خواهند کرد.

^{۲۲} و زمین گندم و شیره و روغن را خطاب خواهد کرد و آنها یَزْرَعیل را خطاب خواهند کرد.

عاشقان خود که نان و آب و پشم و کتان و روغن و شربت به من داده‌اند خواهم رفت. ^۶ بنابراین، راه تو را به خارها خواهم بست و گرد او دیواری بنا خواهم نمود تا راه‌های خود را نیابد.

^۷ و هر چند عاشقان خود را تعاقب نماید به ایشان نخواهد رسید و هر چند ایشان را بطلبد نخواهد یافت. پس خواهد گفت: «می‌روم و نزد شوهر نخستین خود برمی‌گردم زیرا در آنوقت از کنون مرا خوشتر می‌گذشت.» ^۸ اما او نمی‌دانست که من بودم که گندم و شیره و روغن را به او می‌دادم و نقره و طلائی را که برای بعل صرف می‌کردند برایش می‌افزودم.

^۹ پس من گندم خود را در فصلش و شیره خویش را در موسمش باز خواهم گرفت و پشم و کتان خود را که می‌بایست برهنگی او را بپوشاند برخواهم داشت. ^{۱۰} و الآن قباحت او را به نظر عاشقانش مُنْکَشِیف خواهم ساخت و احدی او را از دست من نخواهد رها کند.

^{۱۱} و تمامی شادی او و عیدها و هلال‌ها و سَبَّت‌ها و جمیع فصل‌هایش را متوقف خواهم ساخت.

^{۱۲} و موها و انجیرهایش را که گفته بود. اینها اجرت من می‌باشد که عاشقانم به من داده‌اند، ویران خواهم ساخت و آنها را جنگل خواهم گردانید تا حیوانات صحرا آنها را بخورند. ^{۱۳} و خداوند می‌گوید که انتقام روزهای بعلیم را از او خواهم کشید که برای آنها بخور

۲ بلکه لعنت و دروغ و قتل و دزدی و زناکاری؛ و تعدّی می‌نمایند، و خونریزی به خونریزی ملحق می‌شود.

۳ بنابراین، زمین ماتم می‌کند و همه ساکنانش با حیوانات صحرا و مرغان هوا کاهیده می‌شوند و ماهیان دریا نیز تلف می‌گردند.

۴ اما احدی مجادله ننماید و احدی توبیخ نکند، زیرا که قوم تو مثل مجادله‌کنندگان با کاهنان می‌باشند.

۵ و تو در وقت روز خواهی لغزید و نبی نیز با تو در وقت شب خواهد لغزید و من مادر تو را هلاک خواهم ساخت.

۶ قوم من از عدم معرفت هلاک شده‌اند.

چونکه تو معرفت را ترک نمودی، من نیز تو را ترک نمودم که برای من کاهن نشوی؛ و چونکه شریعت خدای خود را فراموش کردی من نیز فرزندان تو را فراموش خواهم نمود.

۷ هر قدر که ایشان افزوده شدند، همان قدر به من گناه ورزیدند. پس جلال ایشان را به رسوایی مبدّل خواهم ساخت.

۸ گناه قوم مرا خوراک خود ساختند و دل خویش را به عصیان ایشان مشغول نمودند.

۹ و کاهنان مثل قوم خواهند بود و عقوبت راه‌های ایشان را بر ایشان خواهم رسانید و جزای اعمال ایشان را به ایشان خواهم داد.

۱۰ و خواهند خورد اما سیر نخواهد شد و زنا خواهند کرد، اما افزوده نخواهند گردید زیرا که عبادت خداوند را ترک نموده‌اند.

۲۳ و او را برای خود در زمین خواهم کشت و بر لُورُوحامه رحمت خواهم فرمود و به لُوعَمّی خواهم گفت تو قوم من هستی و او جواب خواهد داد تو خدای من می‌باشی.»

هوشع و زن زانیه

۳ و خداوند مرا گفت: «بار دیگر برو و زنی را که محبوبه شوهر خود و زانیه می‌باشد دوست بدار، چنانکه خداوند بنی اسرائیل را دوست می‌دارد با آنکه ایشان به خدایان غیر مایل می‌باشند و قرص‌های کشمش را دوست می‌دارند.»^۲ پس او را برای خود به پانزده مثقال نقره و یک حومر و نصف حومر جو خریدم،^۳ و او را گفتم: «برای من روزهای بسیار توقف خواهی نمود و زنا مکن و از آن مرد دیگر مباش و من نیز از آن تو خواهم بود.»

۴ زیرا که بنی اسرائیل ایّام بسیاری بدون پادشاه و بدون رئیس و بدون قربانی و بدون تمثال و بدون ایفود و ترافیم خواهند ماند.^۵ و بعد از آن بنی اسرائیل بازگشت نموده، یهوه خدای خویش و پادشاه خود داود را خواهند طلبید. و در ایّام بازپسین به سوی خداوند و احسان او با ترس خواهند آمد.

محاکمه اسرائیل

۴ ای بنی اسرائیل کلام خداوند را بشنوید زیرا خداوند را با ساکنان زمین محاکمه‌ای است؛ چونکه نه راستی و نه رأفت و نه معرفت خدا در زمین می‌باشد.

داوری بر اسرائیل

ای کاهنان این را بشنوید و ای خاندان اسرائیل بشنوید و ای خاندان پادشاهان گوش گیرید، زیرا که این فتوی برای شماست چونکه شما در مصفّه دام شدید و توری گسترده شده، بر تابور.

۲ عاصیان در کشتار مبالغه نموده‌اند؛ پس من همگی ایشان را تأدیب خواهم نمود.

۳ من افرایم را می‌شناسم و اسرائیل از من مخفی نیست زیرا که حال، تو ای افرایم مرتکب زنا شده‌ای و اسرائیل خویشتن را نجس ساخته است.

۴ کارهای ایشان مانع می‌شود که به سوی خدا بازگشت نمایند چونکه روح زناکاری در قلب ایشان است و خداوند را نمی‌شناسند.

۵ و فخر اسرائیل پیش روی ایشان شهادت می‌دهد. اسرائیل و افرایم در گناه خود می‌لغزند و یهودا نیز همراه ایشان خواهد لغزید.

۶ گوسفندان و گاوان خود را می‌آورند تا خداوند را بطلبند، اما او را نخواهند یافت چونکه خود را از ایشان دور ساخته است.

۷ به خداوند خیانت ورزیده‌اند زیرا فرزندان اجنبی تولید نموده‌اند. الآن هلال‌ها ایشان را با ملک‌های ایشان خواهد بلعید.

۸ در جعبه شیپور و در رامه سرنا بنوازید و در بیت‌آون صدا بزنید در عقب تو ای بنیامین.

۹ افرایم در روز عتاب خراب خواهد شد. در میان اسباط اسرائیل به یقین اعلام نمودم.

۱۰ سروران اسرائیل مثل نقل کنندگان حدود می‌باشند. پس خشم خویش را مثل آب بر

۱۱ زنا و شراب و شیره دل ایشان را می‌رباید. ۱۲ قوم من از چوب خود مسألت می‌کنند و عصای ایشان بدیشان خبر می‌دهد. زیرا که روح زناکاری ایشان را گمراه کرده است و از اطاعت خدای خود زنا کرده‌اند.

۱۳ بر قلّه‌های کوه‌ها قربانی می‌گذرانند و بر تلّها زیر درختان بلوط و سپیدار و ون، چونکه سایه خوب دارد، بخور می‌سوزانند. از این جهت دختران شما زنا می‌کنند و عروسهای شما فاحشه‌گری می‌نمایند.

۱۴ و من دختران شما را حینی که زنا می‌کنند و عروسهای شما را حینی که فاحشه‌گری می‌نمایند، سزا نخواهم داد زیرا که خود ایشان با زانیه‌ها عزلت می‌گزینند و با فاحشه‌ها قربانی می‌گذرانند. پس قومی که فهم ندارند خواهند افتاد.

۱۵ ای اسرائیل اگر تو زنا می‌کنی، یهودا مرتکب جرم نشود. پس به جلجال نروید و به بیت‌آون برنیایید و به حیات یهوّه قسم نخورید. ۱۶ به درستی که اسرائیل مثل گاو سرکش، سرکشی نموده است. الآن خداوند ایشان را مثل بره‌ها در مرتع وسیع خواهد چرانید.

۱۷ افرایم به بتها ملصق شده است؛ پس او را واگذارید.

۱۸ حینی که بزم ایشان تمام شود مرتکب زنا می‌شوند و حاکمان ایشان افتضاح را بسیار دوست می‌دارند.

۱۹ باذ ایشان را در بالهای خود فرو خواهد پیچید و ایشان از قربانی‌های خویش خجل خواهند شد.

مثل فجر یقین است و بر ما مثل باران و مانند باران آخر که زمین را سیراب می کند خواهد آمد.

۴ ای افرایم با تو چه کنم؟ ای یهودا با تو چه کنم؟ زیرا نیکویی تو مثل ابرهای صبح و مانند شبمن است که بزودی می گذرد.

۵ بنابراین من ایشان را به وسیله انبیا قطع نمودم و به سخنان دهان خود ایشان را کُشتم و داوری من مثل نور ساطع می شود.

۶ زیرا که رحمت را پسند کردم و نه قربانی را، و معرفت خدا را بیشتر از قربانی های سوختنی.

۷ اما ایشان مثل آدم از عهد تجاوز نمودند و در آنجا به من خیانت ورزیدند.

۸ جلعاد شهر گناهکاران و خون آلود است.

۹ و چنانکه راهزنان برای مردم در کمین می باشند، همچنان جمعیت کاهنان در راه شکیم می کشند زیرا که ایشان مرتکب قباحت شده اند.

۱۰ در خاندان اسرائیل عملی هولناک دیدم: افرایم در آنجا مرتکب زنا شده، اسرائیل

خویشتن را نجس ساخته است.

۱۱ و برای تو نیز ای یهودا حصادی معین شده است هنگامی که اسیری قوم خود را خواهی برگردانید.

۷ چون اسرائیل را شفا می دادم، آنگاه گناه افرایم و شرارت سامره منکشف گردید، زیرا که مرتکب فریب شده اند. دزدان داخل می شوند و راهزنان در بیرون تاراج می نمایند.

۲ و در دل خود تفکر نمی کنند که من تمامی شرارت ایشان را به یاد آورده ام. الآن اعمالشان

ایشان خواهم ریخت.

۱۱ افرایم مقهور شده و در داوری کوفته گردیده است زیرا که به پیروی تقالید خرسند می باشد.

۱۲ بنابراین من برای افرایم مثل بید شده ام و برای خاندان یهودا مانند پوشیدگی.

۱۳ چون افرایم بیماری خود را و یهودا جراحت خویش را دیدند، افرایم به آشور رفته و نزد پادشاهی که دشمن بود فرستاده است. اما او شما را شفا نمی تواند داد و جراحت شما را التیام نتواند نمود.

۱۴ و من برای افرایم مثل شیر و برای خاندان یهودا مانند شیر ژیان خواهم بود. من خودم خواهم درید و رفته خواهم ربود و رهاننده ای نخواهد بود.

۱۵ من روانه شده، به مکان خود خواهم برگشت تا ایشان به عصبان خود اعتراف نموده، روی مرا بطلبند. در تنگی خود صبح زود مرا خواهند طلبید.

توبه نکردن اسرائیل

۶ بیاید نزد خداوند بازگشت نمایم زیرا که او دریده است و ما را شفا خواهد داد: او زده است و ما را شکسته بندی خواهد نمود.

۲ بعد از دو روز ما را زنده خواهد کرد. در روز سوم ما را خواهد برخیزانید و در حضور او زیست خواهیم نمود.

۳ پس خداوند را بشناسیم و به سعی و کوشش، معرفت او را تعاقب نماییم. طلوع او

می‌اندازم و ایشان را بر وفق اخباری که به جماعت ایشان رسیده است، تأدیب می‌نمایم. ۱۳ وای بر ایشان زیرا که از من فرار کردند. هلاکت بر ایشان باد زیرا که به من عصیان ورزیدند. اگر چه من ایشان را فدیه دادم، اما به ضدّ من دروغ گفتند. ۱۴ و از دل خود نزد من استغاثه نمی‌نمایند بلکه بر بسترهای خود ولوله می‌کنند. برای روغن و شراب جمع شده، بر من فتنه می‌انگیزند.

۱۵ و اگر چه من بازوهای ایشان را تعلیم دادم و تقویت نمودم اما با من بداندیشی نمودند. ۱۶ ایشان رجوع می‌کنند اما نه به حضرت اعلیٰ. مثل کمانِ خطاکننده شده‌اند. سروران ایشان به سبب غیظِ زبانِ خویش به شمشیر می‌افتند و به سبب همین در زمین مصر ایشان را تمسخر خواهند نمود.

اسرائیل باد کاشته است

شیپور را به دهان خود بگذار. او مثل عقاب به ضدّ خانه خداوند می‌آید، زیرا که از عهد من تجاوز نمودند و به شریعت من عصیان ورزیدند.

۲ اسرائیل نزد من فریاد می‌نمایند که ای

خدای ما تو را می‌شناسیم.

۳ اسرائیل نیکویی را ترک کرده است. پس

دشمن او را تعاقب خواهد نمود.

۴ ایشان پادشاهان نصب نمودند، اما نه از

جانب من. سروران تعیین کردند، اما ایشان را نشناختم. از نقره و طلایِ خویشِ آنها برای خود

ایشان را احاطه می‌نماید و آنها در نظر من واقع شده است.

۳ پادشاه را به شرارت خویش و سروران را به دروغهای خود شادمان می‌سازند.

۴ جمیع ایشان زناکارند مثل تنوری که خبّاز آن را مشتعل سازد که بعد از سرشتن خمیر تا مخمّر شدنش از برانگیختن آتش باز می‌ایستد.

۵ در یوم پادشاه ما، سروران از گرمی شراب، خود را بیمار ساختند و او دست خود را به تمسخرکنندگان دراز کرد.

۶ زیرا که دل خود را به حیل‌های خویش مثل تور نزدیک آوردند؛ و تمامی شب خبّاز ایشان می‌خوابد و صبحگاهان آن مثل آتش ملتهب مشتعل می‌شود.

۷ جمیع ایشان مثل تور گرم شده، داوران خویش را می‌بلعند و همه پادشاهان ایشان می‌افتند و در میان ایشان کسی نیست که مرا بخواند.

۸ افرایم با قومها مخلوط شده است. افرایم قرص نانی است که برگردانیده نشده است. ۹ غریبان قوتش را خورده‌اند و او نمی‌داند. سفیدی بر مویهای او پاشیده شده است و او نمی‌داند.

۱۰ فخر اسرائیل پیش رویش شهادت می‌دهد اما ایشان به یهوه خدای خود بازگشت نمی‌نمایند و با وجود این همه او را نمی‌طلبند. ۱۱ افرایم مانند کبوتر ساده‌دل، بی‌فهم است. مصر را می‌خوانند و به سوی آشور می‌روند.

۱۲ و چون می‌روند من دام خود را بر ایشان می‌گسترانم و ایشان را مثل مرغان هوا به زیر

بسیار می‌سازد. اما من آتش به شهرهایش
خواهم فرستاد که قصرهایش را بسوزاند.

مکافات اسرائیل

۹ ای اسرائیل مثل قوم شادی و وجد
منما زیرا از خدای خود زنا نمودی و در
همه خرمنها اجرت را دوست داشتی.

۲ خرمنها و چرخشها ایشان را پرورش
نخواهد داد و شیره در آن ضایع خواهد شد.
۳ در زمین خداوند ساکن نخواهند شد بلکه
افرایم به مصر خواهد برگشت و ایشان در آشور
چیزهای نجس خواهند خورد.

۴ برای خداوند شراب نخواهند ریخت و
مقبول او نخواهند شد. قربانی‌های ایشان مثل
خوراک ماتمیان خواهد بود و هرکه از آنها
بخورد نجس خواهد شد، زیرا خوراک ایشان
برای اشتهای ایشان است. پس آن در خانه
خداوند داخل نخواهد شد.

۵ پس در ایام موسم و در ایام عیدهای
خداوند چه خواهید کرد؟
۶ زیرا اینک از ترس هلاکت رفته‌اند، اما
مصر ایشان را جمع خواهد کرد و موف ایشان
را دفن خواهد نمود. مکانهای نفیسه نقره ایشان
را خارها به تصرف خواهند گرفت و در منازل
ایشان خارها خواهد بود.

۷ ایام عقوبت می‌آید. ایام مکافات می‌رسد
و اسرائیل این را خواهند دانست. نبی احمق
گردید و صاحب روح دیوانه شد، به سبب
کثرت گناه و فراوانی بغض تو.

۸ افرایم از جانب خدای من دیده‌بان بود. دام

ساختند تا منقطع بشوند.
۵ ای سامره او گوساله تو را رد نموده است.
خشم من بر ایشان افروخته شد. تا به کی
نمی‌توانند ظاهر بشوند؟
۶ زیرا که این نیز از اسرائیل است و صنعتگر
آن را ساخته است، بنابراین خدا نیست. البته
گوساله سامره خرد خواهد شد.
۷ به درستی که باد را کاشتند، پس گردباد
را خواهند دروید. آن را محصول نیست و
خوشه‌هایش آرد نخواهد داد و اگر هم بدهد،
غریبان آن را خواهند بلعید.
۸ اسرائیل بلعیده خواهد شد و الآن در میان
امت‌ها مثل ظرف ناپسندیده می‌باشند.
۹ زیرا که ایشان مثل گورخر تنها و منفرد به
آشور رفته‌اند و افرایم عاشقان اجیر کرده است.
۱۰ اگر چه ایشان در میان امت‌ها اجرت
می‌دهند، من الآن ایشان را جمع خواهم کرد
و به سبب ستم پادشاه و سروران رو به تناقض
خواهند نهاد.

۱۱ چونکه افرایم مذبح‌های بسیار برای گناه
ساخت پس مذبح‌ها برایش باعث گناه شد.
۱۲ احکام بسیار شریعت خود را برای او
نوشتم اما آنها را مثل چیز غریب شمردند.
۱۳ قربانی‌های سوختنی مرا ذبح کردند تا
گوشت بخورند و خداوند آنها را قبول نکرد.
الآن عصیان ایشان را به یاد می‌آورد و عقوبت
گناه را بر ایشان می‌رساند و ایشان به مصر
خواهند برگشت.

۱۴ اسرائیل خالق خود را فراموش کرده،
قصرها بنا می‌کند و یهودا شهرهای حصاردار

نتایج مرغوب رحم ایشان را خواهم کُشت.
 ۱۷ خدای من ایشان را ترک خواهد نمود،
 چونکه او را نشنیدند؛ پس در میان اَمّت‌ها آواره
 خواهند شد.

اسرائیل تا ک برومند است که میوه
 ۱۸ برای خود می‌آورد. هر چه میوه زیاد
 می‌آورد، مذبح‌ها را زیاد می‌سازد و هر چه
 زمینش نیکوتر می‌شود، تماثیل را نیکوتر بنا
 می‌کند.

۲ دل ایشان پر از نفاق است. الآن مجرم
 می‌شوند و او مذبح‌های ایشان را خراب و
 تماثیل ایشان را منهدم خواهد ساخت.
 ۳ زیرا که اکنون می‌گویند: «پادشاه نداریم
 چونکه از خداوند نمی‌ترسیم؛ پس پادشاه برای
 ما چه تواند کرد؟»

۴ ایشان قسم‌های دروغ خورده و عهد‌ها
 بسته، سخنان (باطل) می‌گویند و عدالت مثل
 تلخک در شیارهای زمین می‌روید.
 ۵ ساکنان سامره برای گوساله‌های بیت‌آون
 می‌ترسند زیرا که قومش برای آن ماتم می‌گیرند
 و کاهانش به جهت جلال او می‌لرزند زیرا که
 از آن دور شده است.

۶ و آن را نیز به آشور به جهت هدیه برای
 پادشاه دشمن خواهند برد. افرایم خجالت
 خواهد کشید و اسرائیل از مشورت خود رسوا
 خواهد شد.

۷ پادشاه سامره مثل کف بر روی آب نابود
 می‌شود.

۸ و مکانهای بلند آون که گناه اسرائیل

صیاد بر تمامی طریق‌های انبیا گسترده شد. در
 خانه خدای ایشان دشمنی است.

۹ مثل ایام جبّه فساد را به نهایت
 رسانیده‌اند؛ پس عصیان ایشان را به یاد می‌آورد
 و گناه ایشان را مکافات خواهد داد.

۱۰ اسرائیل را مثل انگورها در بیابان یافتیم.
 پدران شما را مثل نوبر انجیر در ابتدای
 موسمش دیدیم. اما ایشان به بَعْلُ فُغور رفتند و
 خویششان را برای رسوایی نذیره ساختند و مانند
 معشوقه خود مکروه شدند.

۱۱ جلال افرایم مثل مرغ می‌پرد. زابیدن و
 حامله شدن و در رحم قرار گرفتن نخواهد شد.

۱۲ و اگر فرزندان را پروراندن ایشان را
 بی‌اولاد خواهم ساخت به حدّی که انسانی
 نخواهد ماند. وای بر ایشان حینی که من نیز از
 ایشان دور شوم.

۱۳ افرایم حینی که او را برگزیدم، مثل صور
 در مرتع نیکو مغروس بود، اما افرایم پسران
 خود را برای قاتل بیرون خواهد آورد.

۱۴ ای خداوند به ایشان بده. چه بدهی؟ رحم
 سقط‌کننده و پستانهای خشک به ایشان بده.

۱۵ تمامی شرارت ایشان در دلجال است
 زیرا که در آنجا از ایشان نفرت داشتم. پس
 ایشان را به سبب اعمال زشت ایشان از خانه
 خود خواهم راند و ایشان را دیگر دوست
 نخواهم داشت چونکه جمیع سروران ایشان
 فتنه‌انگیزند.

۱۶ افرایم خشک شده است و ریشه ایشان
 خشک گردیده، میوه نمی‌آورند و اگر نیز بزایند

محبت خدا به اسرائیل

هنگامی که اسرائیل طفل بود، او را دوست داشتم و پسر خود را از مصر خواندم.

۲ هر قدر که ایشان را بیشتر دعوت کردند، بیشتر از ایشان دور رفتند و برای بعلم قربانی گذرانیدند و به جهت بتهای تراشیده بخور سوزانیدند.

۳ و من راه رفتن را به افرایم تعلیم دادم و او را به بازوها برداشتم، اما ایشان ندانستند که من ایشان را شفا داده‌ام.

۴ ایشان را به ریسمانهای انسان و به بندهای محبت جذب نمودم و به جهت ایشان مثل کسانی بودم که یوغ را از گردن ایشان برمی‌دارند و خوراک پیش روی ایشان نهادم.

۵ به زمین مصر نخواهد برگشت، اما آشور پادشاه ایشان خواهد شد چونکه از بازگشت نمودن ابا کردند.

۶ شمشیر بر شهرهایش هجوم خواهد آورد و پشت‌بندهایش را به سبب مشورت‌های ایشان معدوم و نابود خواهد ساخت.

۷ و قوم من مصمم شدند که از من مرتد گردند. و هر چند ایشان را به سوی حضرت اعلیٰ دعوت نمایند، اما کسی خویشان را بر نمی‌افزاید.

۸ ای افرایم چگونه تو را ترک کنم و ای اسرائیل چگونه تو را تسلیم نمایم؟ چگونه تو را مثل آدمه نمایم و تو را مثل صبوئیم سازم؟ دل من در اندروم منقلب شده و رقت‌های من با هم مشتعل شده است.

می‌باشد ویران خواهد شد و خار و خس بر مذبح‌های ایشان خواهد رویید و به کوه‌ها خواهد گفت که ما را ببوشانید و به تل‌ها که بر ما بیفتید.

۹ ای اسرائیل از ایام جبعه گناه کرده‌ای. در آنجا ایستادند و جنگ با فرزندان شرارت در جبعه به ایشان نرسید.

۱۰ هر گاه بخوام ایشان را تأدیب خواهم نمود و قوم‌ها به ضد ایشان جمع خواهند شد، هنگامی که به دو گناه خود بسته شوند.

۱۱ و افرایم گوساله آموخته شده است که کوفتن خرمن را دوست می‌دارد و من بر گردن نیکوی او گذر کردم و من بر افرایم یوغ می‌گذارم. یهودا شیار خواهد کرد و یعقوب مازو برای خود خواهد کشید.

۱۲ برای خود به عدالت بکارید و به حسب رحمت درو نمایید و زمین ناکاشته را برای خود خیش بزنید زیرا که وقت است که خداوند را بطلبید تا بیاید و بر شما عدالت را بباراند.

۱۳ شرارت را شیار کردید و ظلم را درو نمودید و ثمره دروغ را خوردید، چونکه به طریق خود و به کثرت جباران خویش اعتماد نمودید.

۱۴ بنابراین آشوبی در میان قوم‌های تو خواهد برخاست و تمامی قلعه‌هایت خراب خواهد شد به روشی که شلمان، بیت‌آزبیل را در روز جنگ خراب کرد که مادر با فرزندان خرد شدند.

۱۵ همچنین بیت‌آیل به سبب شدت شرارت شما به شما عمل خواهد نمود. در وقت طلوع فجر پادشاه اسرائیل بالکل هلاک خواهد شد.

۶ اما تو به سوی خدای خود بازگشت نما و رحمت و راستی را نگاه داشته، دائماً منتظر خدای خود باش.

۷ او سوداگری است که میزان فریب در دست او می‌باشد و ظلم را دوست می‌دارد. ۸ و افرایم می‌گوید: «به درستی که دولت‌مند شده‌ام و توانگری را برای خود تحصیل نموده‌ام و در تمامی کسب من بی‌انصافی‌ای که گناه باشد، در من نخواهند یافت.»

۹ اما من از زمین مصر (تا حال) یهوه خدای تو هستم و تو را بار دیگر مثل ایام مواسم در خیمه‌ها ساکن خواهم گردانید.

۱۰ به انبیا نیز تکلم نمودم و رؤیایها افزودم و به واسطه انبیا مثل‌ها زدم.

۱۱ به درستی که ایشان در جلعاد محض گناه و بطالت گردیدند و در جلعاد گاوها قربانی کردند. و مذبح‌های ایشان نیز مثل توده‌های سنگ در شیارهای زمین می‌باشد.

۱۲ و یعقوب به زمین آرام فرار کرد و اسرائیل به جهت زن خدمت نمود و برای زن شبانی کرد.

۱۳ و خداوند اسرائیل را به واسطه نبی از مصر برآورد و او به دست نبی محفوظ گردید. ۱۴ افرایم خشم بسیار تلخی به هیجان آورد، پس خداوندش خون او را بر سرش وا گذاشت و عار او را بر وی رد نمود.

خشم خدا بصد قوم خود

۱۳ هنگامی که افرایم به لرزه سخن گفت، خویشتن را در اسرائیل مرتفع

۹ حدّت خشم خود را جاری نخواهم ساخت و بار دیگر افرایم را هلاک نخواهم نمود زیرا خدا هستم و انسان نی و در میان تو قدّوس هستم، پس به غضب نخواهم آمد.

۱۰ ایشان خداوند را پیروی خواهند نمود. او مثل شیر غرّش خواهد نمود و چون غرّش نماید فرزندان از مغرب به لرزه خواهند آمد. ۱۱ مثل مرغان از مصر و مانند کبوتران از زمین آشور لرزان خواهند آمد. خداوند می‌گوید که ایشان را در خانه‌های ایشان ساکن خواهم گردانید.

گناه قوم

۱۲ افرایم مرا به دروغها و خاندان اسرائیل به مکرها احاطه کرده‌اند و یهودا هنوز با خدا و با قدّوس امین ناپایدار است.

۱۲ افرایم باد را می‌خورد و باد شرقی را تعاقب می‌کند. تمامی روز دروغ و خرابی را می‌افزاید و ایشان با آشور عهد می‌بندند و روغن (به جهت هدیه) به مصر برده می‌شود. ۲ خداوند را با یهودا مخاصمه‌ای است و یعقوب را برحسب راه‌هایش عقوبت رسانیده، بر وفق اعمالش او را جزا خواهد داد.

۳ او پاشنه برادر خود را در رجم گرفت و در حین قوّتش با خدا مبارزه نمود. ۴ با فرشته مبارزه نموده، غالب آمد. گریان شده، نزد وی تضرّع نمود. در بیت‌ئیل او را یافت و در آنجا با ما تکلم نمود.

۵ اما خداوند، خدای لشکرهاست و یادگاری او یهوه است.

بده؟

۱۱ از غضبِ خود، پادشاهی به تو دادم و از

خشم خویش او را برداشتم.

۱۲ عصیان آفریم بسته شده و گناه او مخزون

گردیده است.

۱۳ دردهای زه مثل زنی که می‌زاید بر وی

آمده است و او پسری نادانشمند است زیرا در

وقتش، در جای تولدِ فرزندان نمی‌ایستد.

۱۴ من ایشان را از دست هاویه فدیهِ خواهم

داد و ایشان را از مرگ نجات خواهم بخشید.

ای مرگ ضربات تو کجاست و ای هاویه

هلاکت تو کجا است؟ پشیمانی از چشمان من

مستور شده است.

۱۵ اگر چه در میان برادرانش ثمر آوَرَد، اما باد

شرقی می‌وزد و باد خداوند از بیابان برمی‌آید و

منبع او خشک می‌گردد و چشمه‌اش می‌خشکد

و او گنجِ تمامی اسبابِ نفیسهٔ وی را تاراج

می‌نماید.

۱۶ سامره متحمل گناه خود خواهد شد،

زیرا به خدای خود فتنه انگیزخته است. ایشان

به شمشیر خواهند افتاد و اطفال ایشان خرد و

زنان حاملهٔ ایشان شکم دریده خواهند شد.

بازگشت

ای اسرائیل به سوی یهوه خدای خود

بازگشت نما زیرا به سبب گناه خود

۱۴

لغزیده‌ای.

۲ با خود سخنان گرفته، به سوی خداوند

بازگشت ننماید و او را گویند: «تمامی گناه

را عفو فرما و ما را به لطف مقبول فرما، پس

نمود؛ اما چون در امر بعل مجرم شد، بمرد.

۲ و الآن گناهان می‌افزایند و از نقرهٔ خود

بتهای ریخته شده و تماثیل موافق عقل خود

می‌سازند که همهٔ آنها عمل صنعتگران می‌باشد

و دربارهٔ آنها می‌گویند که اشخاصی که قربانی

می‌گذرانند گوساله‌ها را ببوسند.

۳ بنابراین، ایشان مثل ابرهای صبح و مانند

شبنمی که بزودی می‌گذرد، هستند. و مثل گاه

که از خرمن پراکنده شود و مانند دود که از

روزنه برآید.

۴ اما من از زمین مصر (تا حال) یهوه خدای

تو هستم و غیر از من خدای دیگر را نمی‌شناسی

و سوای من نجات‌دهنده‌ای نیست.

۵ من تو را در بیابان در زمین بسیار خشک

شناختم.

۶ چون چریدند، سیر شدند و چون سیر

شدند، دل ایشان مغرور گردید و از این جهت

مرا فراموش کردند.

۷ پس من برای ایشان مثل شیر خواهم بود و

مانند پلنگ به سر راه در کمین خواهم نشست.

۸ و مثل خرسی که بچه‌هایش را از وی ربوده

باشد، برایشان حمله خواهم آورد و پرده دل

ایشان را خواهم درید و مثل شیر ایشان را در

آنجا خواهم خورد و حیوانات صحرا ایشان را

خواهند درید.

۹ ای اسرائیل هلاک شدی، اما معاونتِ تو با

من است.

۱۰ الآن پادشاه تو کجاست تا تو را در تمامی

شهرهایت معاونت کند و داورانت (کجایند)

که دربارهٔ آنها گفتی پادشاه و سروران به من

گوساله‌های لبهای خویش را ادا خواهیم نمود.
 ۳ آشور ما را نجات نخواهد داد و بر اسبان
 سوار نخواهیم شد و بار دیگر به عمل دستهای
 خود نخواهیم گفت که شما خدایان ما هستید
 چونکه از تو یتیمان رحمت می‌یابند.»
 ۴ ارتداد ایشان را شفا داده، ایشان را مَجَاناً
 دوست خواهیم داشت زیرا خشم من از ایشان
 برگشته است.
 ۵ برای اسرائیل مثل شبنم خواهم بود و او
 مانند سوسنها گل خواهد کرد و مثل لبنان
 ریشه‌های خود را خواهد دوانید.
 ۶ شاخه‌هایش منتشر شده، زیبایی او مثل
 درخت زیتون و عطرش مانند لبنان خواهد بود.

۷ آنانی که زیر سایه‌اش ساکن می‌باشند، مثل
 گندم زیست خواهند کرد و مانند تاک‌ها گل
 خواهند آورد. انتشار او مثل شراب لبنان خواهد
 بود.
 ۸ افرایم خواهد گفت: مرا دیگر با بتها چه
 کار است؟ و من او را اجابت کرده، منظور
 خواهم داشت. من مثل صنوبر تر و تازه
 می‌باشم. میوه تو از من یافت می‌شود.
 ۹ کیست مرد حکیم که این چیزها را بفهمد
 و فهیمی که آنها را بداند؟ زیرا طریق‌های
 خداوند مستقیم است و عادلان در آنها سلوک
 می‌نمایند، اما خطاکاران در آنها لغزش
 می‌خورند.